

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 28Cb/146/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117223453
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janovicová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1117223453.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Gabrielou Janovicovou v spore žalobcu: JUDr. Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Pri zvonici 27, 821 04 Bratislava, štátny občan SR proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava o zaplatenie 5.008,78 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.562,38 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.562,38 EUR od 17.03.2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 82,18 %.

o d ō v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu Y. R. - Firma DDD Activ, s miestom podnikania Jurigovo nám. 9, Bratislava, IČO: 30 168 236, sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.09.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 5.008,78 EUR s príslušenstvom titulom neoprávnene kráteného poistného plnenia.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 17.12.2015 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle VW Golf, EČV: X. (ďalej aj len „MV“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič, ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten vyhotovil zápis o obhliadke, doobhliadke a fotodokumentáciu. Poškodený si dal svoje motorové vozidlo opraviť v autorizovanom servise pre značku VW, pričom náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 5.350,- EUR. Táto suma bola uplatnená u žalovaného faktúrou č. XXXXXXXXXXXX. Poškodenému bolo Oznamením o poistnom plnení zo dňa 03.02.2016 oznámené, že dňa 02.02.2016 bolo ukončené šetrenie predmetnej poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Žalovaný poistnú udalosť zlikvidoval ako neekonomickú opravu - totálnu škodu, pričom všeobecnú hodnotu vozidla stanovil na sumu 3.362,60 EUR, od ktorej odpočítal hodnotu použiteľných zvyškov vozidla vo výške 1.350,- EUR; spolu poškodenému priznal sumu 2.012,60 EUR.

3. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si poškodený prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo počas doby opravy jeho poškodeného motorového vozidla, nakoľko MV slúžilo na podnikateľské účely a bolo potrebné pre riadny chod firmy. Náklady za prenájom náhradného motorového vozidla si následne uplatnil u žalovaného, ako skutočnú škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

Dôvod rozdielu medzi poskytnutým poisťným plnením a skutočne vynaloženými nákladmi v súvislosti so skutočnou škodou v zmysle Občianskeho zákonníka spočíva hlavne v rozdielnom ponímaní všeobecnej hodnoty MV, keďže žalobca pokladá škodu za parciálnu, pričom žalovaný za škodu totálnu. Rozdiel vznikol tiež v názore na primeranosť dennej sadzby za MV, ktoré bolo v nájme. Žalovaná istina pozostáva zo sumy 5.350,- EUR (faktúra č. XXXXXXXXXX) + 2.100,- EUR (faktúra č. XXXXXXXX) + 900,- EUR (faktúra č. XXXXXXXX) + 360,- EUR (faktúra č. XXXXXXXX) + 150,- EUR (odborné vyjadrenie č. 1/2016) + 150,- EUR (odborné vyjadrenie č. 2/2016) - 4.001,22 EUR (poskytnuté poisťné plnenie) = 5.008,78 EUR.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení namietal nedostatok zastúpenia žalobcom JUDr. Z. P., ktorý nie je advokátom, pričom zastupuje strany v rôznych konaniach. Navrhol, aby súd postupom podľa § 89 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) nepripustil zastúpenie pôvodného žalobcu zástupcom JUDr. Z. P.. Samotný nárok neuznal v celom rozsahu. Namietal, že pri uplatnení súm 2 x 150,- EUR za odborné vyjadrenia žalobca žiadnym spôsobom neopísal rozhodujúce skutočnosti, pričom z priložených odborných vyjadrení vyplýva, že ich vystavil JUDr. Z. P., ktorý na takúto činnosť zjavne nemá žiadne oprávnenie. Vo vzťahu k nájmu náhradných motorových vozidiel potom predmetné faktúry na sumy 2.100,- EUR, 900,- EUR a 360,- EUR za údajné zapožičanie vozidiel BMW 3, MB C a MB-C (viď bod 3). Tieto zapožičané vozidlá nie sú pritom žiadnym spôsobom bližšie špecifikované, neboli predložené ani dodacie listy, ani potvrdenie o reálnom zaplatení týchto faktúr. Zo strany žalovaného bola žalobcovi v dôsledku poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXX vyplatená suma vo výške 2.012,60 EUR a následne suma vo výške 23,02 EUR a v dôsledku poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXX suma vo výške 1.407,- EUR a následne suma vo výške 558,60 EUR, a to s presným zdôvodnením priznaného ako aj nepriznaného poisťného plnenia; ostatné nároky považuje žalovaný za nedôvodné.

5. Podaním zo dňa 21.02.2018 žalobca navrhol, aby súd rozhodol o zmene žalobcu, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky z pôvodného žalobcu na JUDr. Z. P..

6. Uznesením č. k. 28Cb/146/2017-77 zo dňa 20.04.2018 súd rozhodol o zmene žalobcu tak, že pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania JUDr. Z. P..

7. Dňa 29.11.2018 bol súdu zo strany žalobcu doručený znalecký posudok č. XXXXXXXXXXXXXXXX vo veci stanovenia výšky škody používaného osobného MV EČV: X..

8. Súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č. k. 28Cb/146/2017-123 zo dňa 17.01.2019, ktorý Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením č. k. 1Cob/232/2019-148 zo dňa 30.03.2021 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Následne súd predvolal strany sporu na pojednávanie na 21.10.2021, resp. 20.10.2021 (zmena termínu z dôvodu zmeny pojednávacieho dňa sudkyne bola stranám riadne a včas oznámená) pričom právnenému zástupcovi žalovaného boli doručené všetky listiny a podania, ktoré boli v predchádzajúcom štádiu konania nesprávne doručené priamo žalovanému, vrátane znaleckého posudku spolu s výzvou na vyjadrenie sa v lehote 30 dní k tomuto posudku s poučením podľa § 153 CSP. Právny zástupca žalovaného sa v súdom určenej lehote k predmetnému znaleckému posudku nevyjadril.

10. Súd na pojednávaní konanom 20.10.2021 pojednával za účasti oboch strán sporu v zmysle § 180 CSP. Žalobca uviedol, že v tomto konaní je sporná skutočná výška škody na vozidle a kauzálny nexus vo vzťahu k uplatneniu nákladov za prenájom náhradného MV. Poukazuje na znalecký posudok vypracovaný Ing. Kováčom, ktorý bol súdu predložený zo strany žalobcu, z ktorého vyplýva, že v konkrétnom prípade sa nejednalo o totálnu škodu a zároveň z neho vyplýva skutočná škoda, ktorá vznikla na vozidle predmetnou škodovou udalosťou. Vo vzťahu ku kauzálnemu nexusu pri zapožičaní náhradného MV v tomto smere žiada o výsluch likvidátorov predmetnej poisťnej udalosti, ktorí znížili poisťné plnenie vo vzťahu k dennej sadzbe nájmu náhradného MV. Poukazuje na skutočnosť, že v oznámení o poisťnom plnení nebol priložený žiaden dôkaz, z ktorého by bol zrejmy takýto postup žalovaného a žalovaný taktiež nešpecifikoval, že by denná sadzba nájmu náhradného MV žalobcu, bola neprimeraná. S ohľadom na uvedené žiada, aby súd žalobe vyhovel. Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že žalovaný nárok pozostáva z niekoľkých samostatných nárokov, pričom vo vzťahu k sume, ktorou sa domáha žalobca náhrady škody za opravu MV, uviedol, že tieto náklady na opravu presahovali všeobecnú hodnotu MV, ktorá je podľa žalovaného vo výške 3.385,62 EUR bez DPH. Vo vzťahu k znaleckému posudku predloženého žalobcom uvádza, že žalobca už v podanej žalobe

uvádzal, že tento bude pripojený v krátkom čase. Žalovaný má za to, že mal byť už súčasťou podanej žaloby, a preto jeho dodatočné predloženie zo strany žalobcu namieta ako oneskorené. Vo vzťahu k záverom vyplývajúcim z tohto znaleckého posudku poukazuje na skutočnosť, že znalec nemal k dispozícii predmetné MV na obhliadku ani pred ani po poškodení; rovnako poukazuje na skutočnosť, že znalec vychádzal pri koeficiente predajnosti z rovnakej výšky, čo žalovaný považuje za nesprávny postup. Napokon poukazuje na skutočnosť, že sa v ňom operuje so sumami s DPH, pričom právny predchodca žalobcu bol platiteľom DPH, a teda mal nárok na jej odpočet. Vo vzťahu k nároku týkajúceho sa 2 x 150 EUR za odborné vyjadrenia, žalovaný namieta neúčelnosť týchto nákladov, keď nie je zrejmé, z akého dôvodu boli tieto vypracované a nie je zrejmá ani odbornosť zhotoviteľa. Vo vzťahu k nároku, týkajúceho sa náhrady nákladov za prenájom náhradného MV, žalovaný poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom k tomu, že sa jedná o nárok, ktorý si uplatňuje žalobca z PZP, neunesol vo vzťahu k tomuto nároku dôkazné bremeno, keď mal riadne preukázať vznik škody, čo podľa jeho názoru preukázané nebolo. V priloženej faktúre neboli špecifikované ani MV ani ich evidenčné čísla. Zároveň žalobca nepredložil ani nájomnú zmluvu na ich zapožičanie a ani potvrdenie o úhrade faktúry. Navrhovaný výsluch svedkov považuje za nenáležitý spôsob zhojenia nedostatku unesenia dôkazného bremena žalobcom. Vo vzťahu k tomuto návrhu žiadal, aby súd tento návrh na výsluch zamietol. Žalobca teda podľa žalovaného nepreukázal účelnosť samotného prenájmu náhradného MV. S ohľadom na uvedené žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania a uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. PZ žalovaného napokon ešte dodal, že namieta aj samotný nárok na úroky z omeškania, keď žalovaný zlikvidoval predmetnú škodovú udalosť v zákonom stanovenej lehote a to s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo len „NS SR“) sp. zn. 3Cdo/145/2017. V reakcii na prednes protistrany žalobca uviedol, že s ohľadom na argumentáciu právneho zástupcu žalovaného na tomto pojednávaní považuje za nevyhnutné predvolať p. C. ako likvidátora, a to z dôvodu, že samotné vyjadrenia prednesené na tomto pojednávaní sú v rozpore s konaním a plnením žalovaného, ktorý tým, že plnil v celej časti nárok na náhradu nákladov vynaložených na zapožičanie náhradného MV, do momentu oznámenia o totálnej škode, de facto uznal samotný nárok a jediný dôvod krátenia bol v časti dĺžky prenájmu s poukazom na skutočnosť, že podľa žalovaného išlo o totálnu škodu, ktorú v tomto konaní žalobca rozporuje. Zároveň pri krátení sumy prenájmu náhradného MV za 1 deň zdôrazňuje, že žalovaný v oznámení ani v žiadnych ďalších prílohách netvrdí, že žalobcom uplatnená suma a cena prenájmu za 1 deň vo výške 60,- Eur je neprimeraná. Vo vzťahu k výpočtu všeobecnej hodnoty a výšky škody uviedol, že tento výpočet bol zo strany žalovaného realizovaný prostredníctvom internetového portálu pánom W. L..., ktorého odborné znalosti chce žalobca v tomto konaní rozporovať a žiadal, aby ho súd predvolal. K samotnému výpočtu výšky škody uvádza, že sa jedná o odbornú otázku, ktorú je oprávnená zodpovedať len odborne zdatná osoba. Vo vzťahu k nutnosti a účelnosti pri prenájme náhradného MV uvádza, že podľa názoru žalobcu nie je potrebné špecifikovať konkrétne MV evidenčným číslom, postačuje špecifikácia typu a kategórie MV, ktorá je zrejmá z predložených faktúr. Nakoľko nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov PZ žalovaného spochybnil na tomto pojednávaní, žalobca uviedol, že účastníkom škodovej udalosti bola p. T. Š., ktorá už v tom čase vykonávala činnosť pre právneho predchodcu žalobcu, ktorá mala pridelené poškodené MV na výkon svojej činnosti, a teda aj náhradné vozidlo bolo pridelené jej, aby mohla riadne vykonávať svoju činnosť v rámci pracovnej činnosti, ktorú žalobca doloží spolu so zmluvami uzatvorenými právnym predchodcom žalobcu, z ktorých bude zrejmé, že na výkon činnosti je potrebné MV. Vo vzťahu k odborným vyjadreniam žalobca uviedol, že tieto boli vypracované na základe chybné stanovenej všeobecnej hodnoty vozidla a poukázal na skutočnosť, že žalovaný sám akceptoval odborné vyjadrenie žalobcu, keď na základe neho došlo k prepočítaniu všeobecnej hodnoty MV zo strany žalovaného. K argumentácii týkajúcej sa namietaných úrokov z omeškania uvádza, že žalovaný neoznámil výsledok v zmysle príslušného ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o PZP“), keď nebol doručený právnemu predchodcovi žalobcu výsledok šetrenia v 3-mesačnej lehote. Vo vzťahu k súkromnému znaleckému posudku uvádza, že závery z neho vyplývajúce sú odborným posúdením, a preto sa žalobca týchto záverov pridrieva a argumentáciu žalovaného považuje za subjektívnu a ničím nepodloženú. Právny zástupca žalovaného na uvedený prednes reagoval v tom zmysle, že nerozporuje, že pri zisťovaní všeobecnej hodnoty vozidla a pri stanovovaní koeficientu predajnosti vozidla vychádzal z údajov na internete, pričom poukazuje na skutočnosť, že takýto postup je bežný a pri stanovovaní tohto koeficientu aj samotný znalec Ing. W. vychádzal z ponúk na internete. Žalovaný zároveň nepopiera, že došlo k prehodnocovaniu predmetnej poistnej udalosti, avšak poukazuje na to, že doposiaľ nebolo preukázané, na základe čoho boli vyhotovené predmetné odborné vyjadrenia a rovnako tak nie je zrejmé,

či osoba, ktorá ich vyhotovila, je odborne spôsobilou na ich vyhotovenie a či je alebo bola zapísaná v zozname znalcov. K nedostatočnému špecifikovaniu MV len uvedením jeho kategórie uvádza, že žalovaný zotrváva na názore, že je potrebná bližšia špecifikácia aspoň uvedením evidenčného čísla. Údajné nedodržanie 3-mesačnej lehoty oznámenia o poistnom plnení právneho predchodcovi žalobcu sa nezakladá na pravde, je v rozpore aj so samotnými listinami, ktoré žalobca predložil v rámci tohto konania, pričom poukazuje len na samotné vyjadrenie žalovaného z 19.02.2016, v ktorom reagoval na žalobcu, a ktoré bolo podané v zákonom stanovenej lehote tri mesiace. Žalobca v krátkej reakcii uviedol, že nerozporuje nevyhnutnosť porovnávania cenových ponúk MV na internete pri stanovení koeficientu predajnosti, rozporuje však, že samotné vyhotovenie protokolu o výške škody a hodnoty MV bolo vypracované na internetovom portáli a osobou, ktorú žalobca namieta.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými predloženými listinnými dôkazmi, a to správou o nehode zo 17.12.2015, uplatnením nároku na náhradu škody z 21.12.2015, zápisom o obhliadke poškodeného motorového vozidla z 23.12.2015, zápisom o obhliadke poškodeného motorového vozidla z 08.01.2016, oznámením o poistnom plnení zo dňa 03.02.2016 k poistnej udalosti XXXXXXXXXXXX, oznámením o poistnom plnení zo dňa 03.02.2016 k poistnej udalosti XXXXXXXXXXXX, žiadosťou o doplatenie poistného plnenia z 11.2.2016, vyznatením k oznámeniu poistnej udalosti z 19.2.2016, oznámením o poistnom plnení z 01.03.2016 k poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, oznámením o poistnom plnení z 01.03.2016 k poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, odborným vyjadrením č. 1/2016 z 5.2.2016 s prílohami, odborným vyjadrením č. 2/2016 z 26.2.2016 s prílohami, detailom príkazu na úhradu sumy 150,- EUR z 09.02.2016 za odborné vyjadrenie, detailom príkazu na úhradu sumy 150,- EUR z 25.02.2016 za druhé odborné vyjadrenie, dokladom o úhrade faktúry za opravu MV z 10.02.2016, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 9.2.2016, faktúrou č. XXXXXXXX z 21.1.2016, faktúrou č. XXXXXXXX z 3.2.2016, faktúrou č. XXXXXXXX z 11.2.2016, zmluvou o postúpení pohľadávky z 18.2.2018, znaleckým posudkom č. XXXXXXXXXXXX z 24.11.2018 a ostatným obsahom spisu, a zistil tento skutkový stav:

12. Právneho predchodcovi žalobcu (Y. R. - Firma DDD Activ) bola 17.12.2015 spôsobená škoda na motorovom vozidle VW Golf, EČV X. vozidlom účastníka cestnej premávky, na ktoré (vozidlo) bolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovaného. Žalobca nadobudol pohľadávky z jednotlivých vyššie špecifikovaných poistných udalostí, ktoré spočívali v neuhradení časti poistných plnení, vzniknutých poškodenému, žalovaným. Žalovaný nenamietal nesplnenie stanovených podmienok pre poskytnutie plnenia poškodenému, pričom nie je sporné, že žalovaný žalobcovi z povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel nárok na náhradu škody z väčšej časti aj plnil. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 03.02.2016 k poistnej udalosti XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný zlikvidoval poistnú udalosť ako neekonomickú opravu - totálnu škodu, pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla 3.362,60 EUR a odpočte hodnoty použiteľných zvyškov v sume 1.350,- EUR, teda poukázal poistné plnenie vo výške 2.012,60 EUR. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 03.02.2016 k poistnej udalosti č. 9524238600 vyplýva, že žalovaný poukázal žalobcovi sumu 1.407,- EUR, pričom nepriznal poistné plnenie z dôvodu, že primeraná cena na slovenskom trhu za nájom náhradného MV pre daný typ MV (internet) je 35,- EUR bez DPH, preto nepriznal rozdiel medzi uplatnenou dennou sadzbou vo výške 60,- EUR/deň a žalovaným uvedenou dennou sadzbou za nájom. Zároveň v rámci výpočtu výšky plnenia žalovaný krátil poistné plnenie jednak o rozdiel denných sadzieb v sume 630,- EUR po dobu nájmu 35 dní a zároveň o odpočet pevných nákladov vo výške 63,- EUR. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 01.03.2016 k poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX je zrejmé, že dňa 23.02.2016 došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti, dolikvidovala sa náhrada škody z PZP za náhradné vozidlo, doložené faktúry 2x s dennou sadzbou 60 EUR, primeraná cena 35,- EUR bez DPH, 42,- EUR s DPH. Doba zapožičania je do doby, kedy sa poškodený dozvedel, že sa jedná o totálnu škodu, t.j. do 02.02.2016, faktúra je do 04.02.2016, 2 dni nepriznané. Poistné plnenie bolo krátené pri celkovom počte dní nájmu 48 dní rozdiel denných sadzieb, nepriznané 2 dni, odpočet pevných nákladov, na základe čoho bol žalobcovi poskytnutý poistný doplatok vo výške 558,60 EUR. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 01.03.2016 k poistnej udalosti č. 9562241819 vyplýva, že po prepočte všeobecnej hodnoty vozidla bola žalobcovi poukázaná suma 23,02 EUR. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že suma za opravu poškodeného MV bola vo výške 5.350,- EUR. Z faktúry č. XXXXXXXX vyplýva, že motorové vozidlo BMW 3 bolo zapožičané v období 17.12.2015-20.01.2016 (35 dní), pri dennej sadzbe nájmu 60,- EUR, spolu v sume 2.100,- EUR. Z faktúry č. XXXXXXXX vyplýva, že motorové vozidlo Mercedes Benz C bolo zapožičané v období od 21.01.2016 - 04.02.2016 (15 dní), pri dennej sadzbe nájmu 60,- EUR, spolu v sume 900,- EUR. Z faktúry č. XXXXXXXX vyplýva, že motorové vozidlo Mercedes Benz-C bolo zapožičané v období od 05.02.20016 - 10.02.2016 (6 dní), pri dennej sadzbe nájmu 60,- EUR, spolu v sume 360,- EUR. Zo znaleckého posudku

vypracovaného znalcom v odbore cestná doprava, odvetvie technický stav motorových vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel Ing. L. W. vyplýva, že všeobecná hodnota vozidla pred poškodením bola vo výške 6.422,40 EUR s DPH. Vzhľadom k tomu, že oprava poškodeného MV bola vo výške 5.350,- EUR, náklady na opravu predstavujú 83,3 % zo všeobecnej hodnoty vozidla pred poškodením, teda sa nejedná o totálnu škodu, jeho oprava bola rentabilná a vozidlo bolo možné opravovať. Výška škody, ktorá vznikla na MV pri jeho poškodení, je 5.477,59 EUR s DPH.

13. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

15. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

16. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

17. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Vo vzťahu k samotnému nároku, ktorý je predmetom žaloby, súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) sa uhrádza skutočná

škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (obdobne aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/23/2008). V predmetnej veci je nesporným fakt, že k poisťnej udalosti došlo, žalovaný poisťnú udalosť uznal a poisťné plnenie čiastočne plnil. Kauzálny nexus je daný tým, že porušením pravidiel cestnej premávky došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného. Opravu poškodeného motorového vozidla, ako aj zapožičanie náhradného vozidla považuje súd prvej inštancie za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 OZ ako ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. V kontexte uvedeného je odvoditeľné, že na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3831/17. V danom prípade aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o PZP poisťovňa z titulu poistenia má plniť aj nároky vzniknuté v dôsledku škody na veci, čo pripúšťa záver aplikácie aj pre následné škody, ktoré vzniknú v dôsledku škody na veci samej. Ide o účelne vynaložené náklady, ktoré musí poškodený obvykle vynaložiť v súvislosti s odstránením dôsledkov vzniku škody.

24. K námietke žalovaného týkajúcej sa neurčitosti podanej žaloby súd uvádza, že žalobca v podanej žalobe uviedol skutočnosti, ktorými opísal skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoj nárok v rozsahu, ktorý umožnil súdu jeho jednoznačnú identifikáciu a individualizáciu. Súd preto námietku žalovaného, že žaloba nespĺňa kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, vyhodnotil ako nedôvodnú.

25. Vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadne oneskoreného predloženia znaleckého posudku zo strany žalobcu, súd predloženie znaleckého posudku ešte pred samotným prvým pojednávaním vo veci nepovažuje za oneskorené; v súvislosti s predložením tohto dôkazného prostriedku nebolo nevyhnutné nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, ktoré by mali dopad na rýchlosť a hospodárnosť samotného konania (§ 153 ods. 1, 2 CSP).

26. Naopak, vo vzťahu k argumentácii a námietkam žalovaného ohľadne predmetného znaleckého posudku predneseným po prvýkrát až na pojednávaní konanom dňa 20.10.2021, a to napriek tomu, že právny zástupca žalovaného bol súdom vyzvaný v lehote 30 dní vyjadriť sa k záverom tohto znaleckého posudku s poučením podľa § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, vo veci konajúci súd uvádza, že v tomto prípade v súvislosti s uvedenou argumentáciou, ako prostriedkom procesnej obrany žalovaného, má za to, že táto mohla a mala byť uplatnená skôr, a to najneskôr v súdom stanovenej lehote na vyjadrenie sa. S ohľadom na uvedené na argumentáciu vzťahujúcu sa akýmkoľvek spôsobom na predložený znalecký posudok zo strany žalovaného súd s poukazom na uplatnenie sudcovskej koncentracie konania neprihliadol, a to s poukazom na § 153 ods. 1, 2 CSP. Predložený znalecký posudok zo strany žalobcu preto považoval za nesporný a zo záverov v ňom uvedených vychádzal v rámci voľného hodnotenia dôkazov.

27. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie sumy, ktorú mal žalovaný nedôvodne krátiť titulom stanovenia škody na MV ako totálnej škody, k čomu dospel na základe ním určenej všeobecnej hodnoty MV, ktorá bola v tomto konaní sporná, súd uvádza, že pri hodnotení predložených listinných dôkazov týkajúcich sa tohto nároku vyhodnocoval listinu stanovenie hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle vypracovanú osobou W. L.. podľa metodických postupov Allianz - SP, v zmysle ktorej bola všeobecná hodnota vozidla pred poškodením bola vo výške 3.385,62 EUR. Vzhľadom k tomu, že nie je zrejmé, kto stanovil takúto hodnotu MV (nie je známa odbornosť takejto osoby pre určenie všeobecnej hodnoty MV), pričom táto skutočnosť, ako aj samotné závery vyplývajúce z tejto listiny boli v konaní výslovne rozporované, a s ohľadom na to, že v konaní bol žalobcom predložený znalecký posudok znalca z príslušného odboru a odvetvia, ktorého odbornosť pre stanovenie všeobecnej hodnoty vozidla nie je sporná; znalec vyhotovil predmetný znalecký posudok so všetkými náležitosťami vrátane znaleckej doložky, a závery v ňom uvedené neboli sporné (v tomto smere súd poukazuje na závery uvedené v bode 26), súd pri určovaní všeobecnej hodnoty MV, ktorej určenie bolo nevyhnutné pre posúdenie, či sa vo veci jedná o totálnu škodu a či bolo krátenie poisťného plnenia žalovaným v konkrétnej výške oprávnené, vychádzal zo záverov predloženého znaleckého posudku. V zmysle týchto záverov bola všeobecná hodnota vozidla pred poškodením 6.422,40 EUR s DPH, pričom náklady na

opravu predmetného vozidla boli vo výške 5.350,- EUR s DPH, čo predstavuje 83,3 % zo všeobecnej hodnoty vozidla pred poškodením, teda sa nejedná o totálnu škodu, jeho oprava bola rentabilná a MV bolo možné opravovať. Vzhľadom k tomu, že žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal sumu, za ktorú bolo opravené poškodené MV (jednotlivé položky obsahujúce počet normohodín, cenu práce, prípadne náhradných dielov, kvalitu práce, potrebu výkonu konkrétnych úkonov a pod.), súd má za to, že suma 5.350,- EUR bola suma skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému a žalovaný ju v rámci riadnej likvidácie poistnej udalosti mal uhradiť. V tomto smere preto súd považuje nárok žalobcu za preukázaný a dôvodný.

28. Vo vzťahu k uplatnenému nároku za požičanie náhradného MV a samotnej nevyhnutnosti a účelnosti vynaloženia týchto nákladov zo strany poškodeného, súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ žalovaný v rámci likvidácie tejto poistnej udalosti poškodenému priznal v časti takto uplatnený nárok a jedinými dôvodmi pre krátenie poistného plnenia bola dĺžka nájmu (do oznámení o totálnej škode) a denná sadzba nájmu, súd má za to, že týmto postupom samotný žalovaný uznal účelnosť a nevyhnutnosť potreby zapožičania náhradného MV v danom prípade, ako aj skutočnosť, že takýto nárok je nárokom uplatniteľným z PZP vinníka škodovej udalosti. Argumentáciu právneho zástupcu žalovaného spochybňujúcu samotnú účelnosť a nevyhnutnosť vynaloženia nákladov za zapožičanie náhradného MV ako celok, prednesenú na pojednávaní konanom 20.10.2021, preto vyhodnotil ako účelovú. Zároveň vzhľadom k tomu, že bola po prvýkrát uplatnená až na pojednávaní konanom 20.10.2021 a jej prednesenie vo vzťahu k rozloženiu dôkazného bremena v spore by malo za následok odročenie pojednávania a vykonanie ďalšieho dokazovania, ktoré v reakcii na uvedené navrhol žalobca, súd opätovne poukazuje na ustanovenie § 153 CSP s tým, že na takúto argumentáciu, aj keby ju nepovažoval za účelovú, by neprihliadol. K namietaným nedostatkom predmetných faktúr, ktoré neobsahovali bližšiu špecifikáciu zapožičaných náhradných MV prostredníctvom uvedenia EČV, súd uvádza, že podstatnou skutočnosťou je jednoznačná rozlíšiteľnosť kategórie zapožičaného motorového vozidla, a to vo vzťahu k účelnosti zapožičania náhradného MV, pretože by nebolo možné považovať za účelné zapožičanie náhradného MV vyššej kategórie, aké bolo samotné poškodené MV. Požiadavku na uvedenie konkrétneho EČV preto vyhodnotil ako nadbytočnú a žiadnym spôsobom nepreukazujúcu účelnosť takéhoto nájmu. Povinnosť predloženia dodacích listov či samotnej nájomnej zmluvy nevyplýva žalobcovi zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu, pričom ani súd ich nevyhodnocuje ako také, ktorých nedostatok by mal znamenať nepreukázanie skutočnosti, že došlo k zapožičaniu náhradného MV za konkrétne časové obdobie (ktorého dĺžka musí korelovať s dĺžkou opravy poškodeného MV), rovnakej kategórie, ako bolo poškodené MV a aká bola suma nájmu. Uvedené skutočnosti žalobca preukázal predložením jednotlivých faktúr, ktoré napokon v rámci likvidácie predmetnej poistnej udalosti žalovanému postačovali na vyhodnotenie opodstatnenosti samotného nároku. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný je už v rámci likvidácie poistnej udalosti povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a dôsledne vyhodnocovať, či konkrétny uplatnený nárok je dostatočne preukázaný, či je nárokovateľný z PZP, či je účelne vynaložený a pod. Preto, pokiaľ žalovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti vyhodnotil, že predložené faktúry sú dostatočným podkladom na preukázanie nevyhnutnosti a účelnosti samotného nároku, súd nemá dôvod spochybňovať takýto záver žalovaného.

29. Pri následnom vyhodnotení nevyhnutnosti a účelnosti dĺžky nájmu súd uvádza, že žalovaný uznal náklady na prenájom náhradného MV len do oznámenia žalobcovi, že sa jedná o totálnu škodu. Vzhľadom k tomu, že súd ustálil, že v konkrétnom prípade sa nejednalo o totálnu škodu, ale o parciálnu škodu, a preto bol namieste postup žalobcu, ktorý si dal predmetné MV opraviť, pričom vo vzťahu k dĺžke opravy vykonanej konkrétnou opravovňou neboli zo strany žalovaného produkované žiadne výhrady, túto súd nepovažuje za spornú a pri určení jej dĺžky vychádzal z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXXXX. Vo vzťahu k dĺžke nájmu, ktorá závisí od dĺžky opravy poškodeného MV, súd uvádza, že dňom 17.12.2015, kedy došlo ku škodovej udalosti, nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou mu tak vznikol nárok na náhradné motorové vozidlo po dobu, kedy bolo jeho poškodené MV opravované a nemohol s ním disponovať. Z uvedenej faktúry zároveň vyplýva, že dátum dodania je 09.02.2016. Keďže žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnosť, že by z akéhokoľvek dôvodu nemohol poškodený disponovať svojím MV už dňa 09.02.2016 (napr. odovzdávajúci protokol a pod.), v časti dĺžky prenájomu od 09.02.2016 do 10.02.2016, t.j. 1 deň, žalobca svoj nárok na úhradu nákladov za prenájom náhradného MV v tejto časti nepreukázal, teda v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, ktoré je pri preukázaní účelnosti a nevyhnutnosti uplatnenej dĺžky nájmu na žalobcovi. Súd nad rámec uvedeného uvádza, že žalobca od počiatku argumentoval tým, že v predmetnej veci sa nejedná o totálnu škodu, ale o parciálnu škodu, preto od samotného

počiatku niesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu ním uplatňovanej dĺžky nájmu náhradného motorového vozidla.

30. Na základe uvedeného súd uvádza, že priznal žalobcovi nárok za zapožičanie náhradného motorového vozidla v dĺžke 55 dní, t.j. od 17.12.2015 do 09.02.2016.

31. Čo sa týka samotnej dennej sadzby nájmu, žalobca preukázal výšku dennej sadzby nájmu predloženou faktúrou, pričom žalovaný svoje tvrdenie o tom, že primeraná denná sadzba nájmu pre daný typ MV má byť vo výške 35,- EUR bez DPH žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný zároveň netvrdil a nepreukázal, že by sadzba nájomného vo výške 60,- EUR nebola primeraná. Samotný odkaz na internet nemožno považovať za preukázanie tohto tvrdenia, pričom žalovaný ani v priebehu tohto konania neprodukoval žiadny dôkazný návrh, ktorým by sa toto tvrdenie pokúsil preukázať. S ohľadom na uvedené má súd za to, že vo vzťahu k výške dennej sadzby nájmu za náhradné MV žalovaný neunesol dôkazné bremeno, a preto v tejto časti neoprávnene krátil poistné plnenie.

32. S ohľadom na uvedené má súd za preukázané, že poškodenému vnikol nárok na zapožičanie náhradného MV po dobu 55 dní, pri dennej sadzbe nájomného 60,- EUR s DPH.

33. Vo vzťahu ku kráteniu poistného plnenia z dôvodu odpočtu pevných nákladov celkovo vo výške 86,40 EUR žalobca ani v podanej žalobe, ani následne v rámci súdneho konania neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia, teda neuviedol súdu, prečo uvedené krátenie zo strany žalovaného nebolo dôvodné.

34. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritornom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP). Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé priviesť jej úspech v spore. Každý má tvrdiť (v zásade) tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti (Tomašovič, M., In Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, s. 568-569).

35. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Spomenuté procesné povinnosti sa následne vzťahujú aj na žalovaného, pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť (teda je povinný tvrdiť a svoje tvrdenia preukázať). Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/6/2010 z 22. 09. 2010).

36. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia. Pojem „substancované“ zvyrazňuje, že tvrdenia sú relevantné z hľadiska hmotného práva. Povinnosť substancovane tvrdiť má charakter procesného bremena a zaťažuje toho, kto má procesnú povinnosť tvrdiť. Substancované tvrdenie je také skutkové tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a je k nemu možné vykonať dokazovanie (viď Tomašovič, M., In Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, s. 571).

37. S ohľadom na uvedené má súd za to, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť tvrdiť a neunesol tak bremeno tvrdenia vo vzťahu k oprávnenosti/neoprávnenosti krátenia poistného plnenia žalovaným vo výške 86,40 EUR za odpočet pevných nákladov, ktorý vyplýva z prílohy k oznámeniu o poistnom plnení zo dňa 01.03.2016 vo vzťahu k poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX. Pri neunesení bremena tvrdenia súd následne musí konštatovať, že sa na žalovaného nepresunulo dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu oprávnenosti krátenia poistného plnenia v tejto časti. S ohľadom na uvedené má súd za to, že pri zachovaní princípu rovnosti strán sporu, nie je možné priznať žalobcovi nárok na poistné plnenie aj v tejto časti, hoci z podanej žaloby a vyčísleného nároku vyplýva, že si ho v tomto konaní uplatňuje, keď pre priznanie tohto nároku si sám žalobca nesplnil svoje základné procesné povinnosti, a to povinnosť tvrdiť. Samotný žalobca sa tak vystavil nepriaznivým dôsledkom nesplnenia si povinnosti tvrdiť, a to procesnoprávnej sankcii v podobe nepriznania žalovaného nároku v tejto časti.

38. K uplatneným nákladom za podané dve odborné vyjadrenia súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že samotný žalobca na pojednávaní konanom dňa 20.10.2021 na otázku súdu v zmysle § 150 ods. 2 CSP uviedol, že nie je a ani nebol znalcom v príslušnom odbore a odvetví (na stanovenie všeobecnej hodnoty motorového vozidla), čiže nie je odborne spôsobilou osobou na podanie odborných vyjadrení vzťahujúcich sa na určenie, prípadne rozporovanie určenia všeobecnej hodnoty MV žalovaným, s ohľadom na uvedené súd považuje náklady na vyhotovenie takýchto písomností za neúčelne vynaložené, a to bez ohľadu na to, či ich žalovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti bral do úvahy alebo nie. S ohľadom na uvedené súd nepriznal žalobcovi uplatnené nároky vo výške 2 x 150,- EUR, t.j. 300,- EUR.

39. Pri zohľadnení všetkého uvedeného súd zamietol všetky návrhy na doplnenie dokazovania prednesené žalobcom na pojednávaní konanom dňa 20.10.2021, a to z dôvodu ich neúčelnosti a nehospodárnosti vzhľadom na dôkaznú situáciu v predmetnej veci; strany ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nepredniesli.

40. S poukazom na uvedené, súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 4.562,38 EUR (výrok I.), keď v rámci žalobcom uplatneného nároku 5.008,78 EUR mu nepriznal sumu 60,- EUR za 1 deň nájmu náhradného motorového vozidla, keď v tejto časti nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť nájmu náhradného MV; nepriznal mu sumu 86,40 EUR za odpočet pevných nákladov, keď v tejto časti neunesol bremeno tvrdenia vo vzťahu k prípadnej neopodstatnenosti krátenia poistného plnenia v tejto časti žalovaným a nepriznal mu sumu 300,- EUR titulom neúčelne vynaložených nákladov na dve odborné vyjadrenia (výrok II.)

41. Žalovaný rozporoval aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 17.03.2016 do zaplatenia, a to s poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/145/2017, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania žalovanému vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa tak do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

42. Vo vzťahu k predmetnému uzneseniu najvyššieho súdu súd prvej inštancie uvádza, že podkladom právneho posúdenia konkrétnej veci konajúcimi súdmi, v nadväznosti na uplatnený úrok z omeškania, bola situácia, kedy si žalobca uplatnil úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, pričom v danom prípade súdy uviedli, že tento nárok žalobcovi nemohol vzniknúť vzhľadom na skutčnosť, že žalovaná poisťovňa v zákonnej lehote troch mesiacov poskytla žalobcovi vysvetlenie (odmietnutie plnenia), čím si splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z.

43. V prejednávanej veci si však žalobca uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ, čo je odlišný prípad, na ktorý uvedený záver dovolacieho súdu nemožno vzťahovať. Dovolací súd neposkytol vo svojom rozhodnutí právne posúdenie situácie, kedy si žalobca uplatňuje úrok z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, preto akúkoľvek precedenčnú záväznosť, hoci aj obiter dictum vysloveného

záveru o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, za situácie kedy sa dovolací súd vo svojom výklade žiadnym spôsobom nevysporiadal so znením ustanovenia § 11 ods. 7 prvej časti vety zákona o PZP určujúceho splatnosť poisťného plnenia do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie, považuje vo veci konajúci súd za nevzťahujúcu sa na prejednávanú vec. Takto naformulovaný záver najvyššieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká poisťovní, ako žalovanej v spore (čo vyplývalo zo skutkového stavu veci), až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a poisťovňa by sa tak do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia tohto záveru, v samotnej svojej podstate navyše naráža aj na skoršiu rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu reprezentovanú napr. uznesením najvyššieho súdu sp.zn. 4Cdo/166/2007 z 27.01.2009 a rozsudkom najvyššieho súdu (hoci aj ako súdu odvolacieho) sp.zn. 3Obo/29/2016 z 27.06.2017, ktorá sa síce vzťahuje na právnu úpravu splatnosti poisťného plnenia podľa § 797 ods. 3 prvá veta OZ, no reprezentuje názor, že pokiaľ žalovaná poisťovňa vykonala šetrenie za účelom zistenia vzniku a príčin škodovej udalosti a tiež za účelom zistenia rozsahu povinnosti poskytnúť plnenie, ktoré bolo nepochybne žalovanou aj riadne ukončené, a napriek tomu neposkytla žalobcovi poisťné plnenie, hoci tak mala urobiť, dostala sa s plnením dlhu do omeškania, a to uplynutím pätnásteho dňa od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti plniť.

44. Nad rámec uvedeného si vo veci konajúci súd zároveň dovoľuje poukázať aj na skutočnosť, že ústavná sťažnosť, podaná vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22. novembra 2018, bola Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 309/2020 už rozhodnutá a vo veci bol 14. októbra 2021 vydaný nálezh, ktorým bol zrušený predmetný rozsudok sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 a vec bola vrátená najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

45. Konajúci súd v tomto smere uvádza, že zavedením ustanovenia § 11 ods. 6 a na to nadväzujúceho sankčného ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP došlo k transponovaniu Smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 (ďalej len „Smernica“), z ktorej článku 4 ods. 6 vyplýva, že zavedená sankcia zabezpečuje povinnosť ukončenia prešetrovania poisťnej udalosti v stanovenej trojmesačnej lehote. Zo znenia uvedenej Smernice však nevyplýva, že by zavedením takejto sankcie mal byť dotknutý prípadný nárok na úrok z omeškania, ktorý vyplýva z vnútroštátnej úpravy a viaže sa na prípad omeškania s plnením peňažnej povinnosti. Naopak z odôvodnenia Smernice vyplýva, že je vhodné zaručiť, aby poškodená osoba mala osobitné právo na rýchle poskytnutie poisťného plnenia, a preto je potrebné zaviesť do vnútroštátneho práva primerane účinné a systematické finančné alebo rovnocenné administratívne sankcie; avšak podmienkou je, aby zodpovednosť a vzniknutá škoda boli nespochybniteľné, aby poisťovňa bola schopná realizovať zodpovedajúce plnenie v predpísanej lehote; zodpovedajúce plnenie náhrady by malo byť vyhotovené písomne a malo by obsahovať dôvody, na základe ktorých bola posúdená zodpovednosť a samotná škoda (bod 18 odôvodnenia Smernice). Okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote; ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy (bod 19 odôvodnenia Smernice).

46. Pre zákon o PZP ako lex specialis upravujúci určitú oblasť poistenia, vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako lex generalis. So zreteľom na uvedené, súd pri otázke posúdenia splatnosti poisťného plnenia neaplikoval ustanovenie § 797 ods. 3 OZ, ale pri existencii špeciálneho ustanovenia týkajúceho sa splatnosti poisťného plnenia v rámci zákona o PZP aplikoval na daný prípad ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP.

47. Z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP vyplýva splatnosť poisťného plnenia, a to do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia. V prípade prvej možnosti

je reflektované skončenie prešetrovania poistnej udalosti a stanovená povinnosť výplaty poistného plnenia (ako peňažného plnenia) v určenej lehote od jeho skončenia. V prípade druhej možnosti je otázne, kto je zaviazaným subjektom v súdnom rozhodnutí. Pokiaľ poškodený využil možnosť priameho uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP a nárok voči poisťovni uplatnil v súdnom konaní, potom je osobitné ustanovenie o splatnosti poistného plnenia obsolentné, keďže právo poškodeného na poskytnutie poistného plnenia je dané inštitútom vykonateľnosti súdneho rozhodnutia podľa § 232 ods. 1, 2 CSP, a to márnym uplynutím lehoty na plnenie. Rovnako by v takom prípade nedávala zmysel ani požiadavka doručenia právoplatného súdneho rozhodnutia poisťovni, pretože lehota na plnenie je pochopiteľne viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia strane sporu. Vzhľadom k uvedenému sa súd prikláňa k názoru vyjadrenému aj v odbornej literatúre (Petruľák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 103-104), podľa ktorého je poisťovňa povinná poskytnúť poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v prípade, ak je v súdnom rozhodnutí zviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca.

48. Dôvodová správa k zákonu o PZP navyše uvádza, že „Splatnosť poistného plnenia zákon viaže podobne ako tomu bolo doteraz na dobu 15 dní po skončení šetrenia potrebného na zistenie výšky povinnosti poistiteľa nahradiť škodu. Rovnaká lehota platí, ak o nároku poškodeného rozhoduje súd, bez ohľadu na to, či poškodený žaloval poistiteľa alebo poisteného.“ Aj s odkazom na uvedené a opätovne stotožniac sa s názorom prezentovaným autormi vyššie citovanej publikácie možno hovoriť o nedostatočnej precízności zákonodarcu pri stanovení lehoty na plnenie zo strany poisťovne (v prípade, ak bol škodca a nie poisťovňa v rozhodnutí zviazaný na zaplatenie náhrady škody), pretože ak bolo zámerom zákonodarcu zladit' lehotu, ktorá je daná na plnenie škodcovi súdnym rozhodnutím, s lehotou, ktorú má na plnenie poisťovateľ, potom bol tento zámer zmarený práve stanovením začiatku plynutia lehoty až na moment doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom v tomto ohľade zároveň požiadavka na výplatu poistného plnenia v lehote určenej súdnym rozhodnutím vyznieva nadbytočne.

49. Samotná otázka splatnosti poistného plnenia má však vplyv na nárok osoby s právom na výplatu poistného plnenia na úroky z omeškania. Pokiaľ nesplní poisťovňa svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čo znamená právo osoby na poistné plnenie na úroky z omeškania. Tento nárok je daný na základe § 517 ods. 2 OZ, pretože nie je žiadny dôvod vyčleniť poisťoprávny vzťah z okruhu záväzkových vzťahov. Nárok na úroky z omeškania vzniká preto osobe s právom na poistné plnenie prvým dňom po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia zo strany poisťovne.

50. S poukazom na uvedené, vo veci konajúci súd má za to, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP má povahu sankcie za nespĺnenie nepeňažnej povinnosti uvedenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľom, a to skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť výšku poistného plnenia do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, resp. poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia.

51. Sankcia vyplývajúca z ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP však na rozhodovaný spor nedopadá. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že plniť nebude, prípadne bude plniť len čiastočne, nezabavuje ho to povinnosti v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť peňažný nárok v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Obdobný záver vyplýva zároveň aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020.

52. Záverom súd dáva do pozornosti uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/27/2021 z 23. februára 2022 poukazujúce na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021, v ktorom sa uvádza, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania

bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí poukázal aj na záver Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach (v rozhodnutiach uvedených v bode 51, pozn.), v zmysle ktorého povinnosť poisťovateľa platiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti poisťovateľa upravenej v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak nezbavuje poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP včas.

53. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s vyplatením časti poisťného plnenia, na ktoré mal poškodený, resp. žalobca nárok, vznikol tak žalobcovi zároveň aj nárok na úrok z omeškania s plnením peňažnej povinnosti, počnúc dňom omeškania, teda dňom po uplynutí lehoty 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie. Nakoľko žalovaný ukončil posledné prešetrovanie poisťnej udalosti č. 9524238600 a č. 9562241819 dňom 23.02.2016, lehota 15 dní uplynula dňa 09.03.2016, preto žalobca má nárok na príslušenstvo pohľadávky odo dňa 10.03.2016, nakoľko si však nárok na príslušenstvo uplatnil až od 17.03.2016, súd mu tento nárok priznal v rozsahu, v akom si ho uplatnil, teda od 17.03.2016, avšak len zo súdom priznanej istiny (výrok I.), vo zvyšku súd nárok na príslušenstvo zamietol (výrok II.)

54. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobca mal vo veci úspech v časti žalovanej istiny vo výške 4.562,38 EUR s príslušenstvom, čo predstavuje 91,09 % žalovaného nároku. Neúspech žalobcu bol v časti sumy 446,40 EUR s príslušenstvom, čo predstavuje 8,91 % žalovaného nároku, v ktorej časti vznikla povinnosť žalobcu nahradiť trovy konania žalovanému. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi podľa § 255 ods. 2 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,18 %, t.j. 91,09 % úspech žalobcu - 8,91 % neúspech žalobcu, resp. úspech žalovaného = 82,18 % celkový úspech žalobcu (výrok III.). O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.